

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ved Bistand af et normalt andetsteds beskæftiget Fartøj, som er blevet dirigeret til Hirtshals, naar Barrer har dannet sig, men det kan muligvis blive nødvendigt at stationere et Uddybningsfartøj ved selve Havnen, saaledes som Tilfældet er ved Esbjerg. Man kan formentlig ogsaa bevare Dybden ved Forlængelse af Dækmolen eller Bygning af en Sandfanger Vest for Havnen, men man maa dog regne med, at dette nærmest er en midlertidig Forbedring for nogle Aar, som derefter atter vil nødvendiggøre Oppumpnings- og Uddybningsarbejder. Da Udgifterne til Anlæg af Sandfanger eller en Forlængelse af Dækmolen vil blive meget betydelige, vil der formentlig ikke for Tiden være Grund til at beskæftige sig med dette.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby omtalte Statsbanernes stigende Underskud og rettede det Spørgsmaal til mig, hvad jeg agtede at foretage mig for at modvirke dette stigende Underskud. Maa jeg ikke sige til det ærede Medlem, at naturligvis er Statsbanernes Regnskaber — det gælder samtlige Regnskaber, ogsaa Afskrivning og Forrentning — affattet i nøje Overensstemmelse med Rigsdagens Beslutninger herom. Jeg skal derfor afstaa fra at indlade mig i Forhandling om disse Ting. Rigsdagen har, som sagt, nogle Gange beskæftiget sig dermed, men der findes paa Regnskabet intet, som ikke er godkendt eller paabudt af den høje Rigsdag. At Tallene er blevet større, at Underskuddet er stigende, er en Kendsgerning, som vi alle ved, og at der er Grund til at følge dette med Opmærksomhed, er lige saa klart. Jeg har under et Samraad, hvor denne Sag var til Behandling, gjort gældende, at det vilde næppe være muligt at nedbringe Udgifterne til Statsbanernes Drift, naar en forsvarlig Drift skal oprettholdes, hvad jeg gaar ud fra, at alle anser for nødvendigt. Tilbage er der da kun to Muligheder, enten at dække Banernes Underskud ved Hjælp af de almindelige Statsindtægter eller at tilføre Banerne nye Indtægtsmuligheder ved Forhøjelse af Statsbanernes Takster. Som bekendt har man valgt at lade Staten dække det forøgede Underskud, der i betydeligt Omfang skyldes det stigende Løn- og Prisniveau, men det følger af sig selv, at man, som jeg allerede har sagt, med meget stor Opmærksomhed følger Udviklingen saa at sige fra Maaned til Maaned. Det er jo muligt, at Forholdene kan udvikle sig paa en saadan Maade, at Spørgsmaalet om ændrede og forhøjede Takster maa tages op til nærmere Over-

vejelse. Jeg gør dog udtrykkeligt opmærksom paa, at disse Overvejelser ikke finder Sted for Tiden.

Korsgaard: Først et Par Ord om Forlængelsen af Fristen for Gyldighed af Dobbeltbilletter. Jeg maa dog sige, at forretningsmæssigt set er det en højst forunderlig Façon, at man netop slaar ned paa den Periode, hvor Risikoen er stor, fordi Rejssemængden er stor, medens man i den Tid, hvor Risikoen er ringe, ikke vil give Rabat. Det er et uholdbart Standpunkt, hvis ikke man vil lave en klassebetonet Ordning. Nu kunde man jo meget vel tænke sig, at Socialdemokratiet betragtede sig som et Klasseparti. Det gjorde det engang, men det gør det vel ikke mere, nu er det blevet et Folkeparti — men saa maa det ogsaa tage ligeligt Hensyn til alle. Dette, at visse Mennesker har lovbunden Ferie og andre ikke har det og som Følge deraf maa indrette sig paa at rejse, naar de kan, kan ikke paa nogen Maade berettige en saa forskellig Klassificering, som der her er Tale om. Og det økonomiske Underskud, der vil blive Følgen af eventuelt at lade Bestemmelsen gælde for hele Aaret, i Mod sætning til at den kun skulde gælde de 5 Maaneder, da der rejses mest, kan ikke blive stor. Jeg henstiller derfor til Ministeren saa godt som straks — det vil sige fra 1. Oktober — at gaa over til at lade Bestemmelsen gælde for hele Aaret.

Hvad angaar Hirtshals Havn, skal jeg kun understrege, at Ministeren altsaa tager Ansvaret for, at de mange Millioner, der gives ud deroppe, for saa vidt ikke bliver givet urigtigt ud, som man i hvert Fald kan være helt sikker paa, at Hirtshals Havn vil blive og kan blive bevaret. Ministeren nævnte ikke, om der var en Grænse for, hvor meget man vilde ofre derpaa, for der er jo nok ingen Tvivl om, at hvis det Beløb, man vil ofre, er saa godt som ubegrænset, kan Havnen godt bevares, men det springende Punkt er vel netop, hvor meget det kommer til at koste.

Hvad angaar det omtalte 3die og 4de Spør, synes jeg ogsaa, Ministerens Argumentation var noget mærkværdig. Ministeren sagde, at man kunde godt klare den Trafik, der gik ud over Roskilde, med de nuværende Spor, men det var Nærtrafikken, det drejede sig om. Jeg gad dog vide, om ikke et Par almindelige Spor uden Elektrificering ogsaa kunde bruges til Nærtrafikken. Det ærede Medlem Hr. Rager kom ogsaa med en Udtalelse, som synes mig at være fuldkommen uforstaaelig. Selvfølgelig kan